

ЕТИЧНІ ПРИНЦИПИ СУЧАСНОГО ПРАЦІВНИКА ДОКУМЕНТНОГО Й ІНФОРМАЦІЙНОГО ФАХУ

Серветник А.В.,

студентка 2 курсу ФБК, 026 групи
ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ

Бортун К.О.,

к.філол.н.,

доцент кафедри інформаційної, бібліотечної,
архівної справи та соціально-політичних і гуманітарних дисциплін
ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ

Професійна етика наголошує на особливостях моралі серед різних професійних груп. Кожний фах вимагає від осіб, які його обрали, знання відповідних моральних норм, породжує специфічні моральні виклики. Комплекс сучасного гуманітарного знання виокремлюють такі завдання професійної етики: аналіз особливостей етики моралі, її динамічний розвиток; розуміння важливих принципів професійних кодексів, їхнє місце в архітектоніці формування етичної поведінки у відповідній професії, роль корпоративної культури та етики; прищеплення уявлень про сучасний діловий етикет; формування навичок професійної ідентичності; нашарування знань щодо толерантного ставлення до представників інших професій.

Н. Білик наголошує, що важливим поняттям професійної моралі фахівців інформаційної сфери є поняття професійного обов'язку, а зрозуміти власні фахові моральні цінності фахівцю інформаційної сфери допомагає професійна совість, яка суголосна із професійною честю, гідністю та справедливістю [1].

Інформатизація українського соціуму гостро ставить проблему створення професійного кодексу фахівців інформаційної справи. Адже саме він надає важливий орієнтир щодо тактик поведінки для конкретного виду діяльності чи професії.

Нами унаочнені та доповнені такі етичні принципи, яких повинен враховувати сучасний працівник у документній та інформаційній сферах:

1. Конфіденційність та захист даних.

Фахівець повинен дотримуватися високого рівня конфіденційності та захисту даних, зокрема, не передавати особисту інформацію користувачів без їхньої згоди та не використовувати ці дані для власної користі.

2. Чесність та інтегритет.

Працівник повинен дотримуватися чесності та інтегритету усвоїй роботі, уникати конфлікту інтересів, а також не вносити неправдиву інформацію в інформаційну систему.

3. Справедливість та рівноправ'я.

У спілкуванні з колегами потрібно враховувати засади, спрямовані на плекання поваги, уваги до почуттів, дотримання засад рівноправ'я, питань гендерної рівності, не допускати дискримінації за будь-якими ознаками.

4. Суспільна відповідальність.

Усвідомлення власної суспільної відповідальності як фахівця є важливим чинником, який призводить до майбутніх суспільних перетворень у країні.

5. Професійна компетентність.

Фахівець повинен мати достатні знання та навички для виконання своїх професійних обов'язків, а також постійно підвищувати свою кваліфікацію та володіти новітніми технологіями та методиками роботи.

6. Доступність та рівність можливостей.

Доступність інформації та послуг для всіх користувачів, незалежно від їхнього стану здоров'я, рівня освіти та соціального становища є важливою запорукою для сучасного працівника документного й інформаційного фаху.

7. Етика поведінки з документами.

Фахівець цієї галузі повинен дотримуватися етичних принципів збереження та зберігання документів, книг, архівів та інших матеріалів, а також забезпечувати їх доступність для майбутніх поколінь.

8. Знання норм закону.

Урахування норм законів і правил, пов'язаних з інформаційною, бібліотечною та архівною справою, а також не зловживання своїми повноваженнями для незаконних дій є важливою складовою сучасного фахівця.

9. Дотримання авторських прав.

Працюючи у цій сфері фахівець має дотримуватися авторських прав на інформацію та матеріали, з якими працює, та не порушувати ці права.

10. Екологічна відповідальність.

Урахування екологічних принципів у роботі, забезпечення екологічної безпеки на робочому місці є важливим чинником для створення сприятливого та комфортного клімату в робочому колективі, групі.

Усі ці принципи допомагають забезпечити етичну та професійну поведінку працівників документного й інформаційного фаху забезпечити взаємодію з користувачами та забезпечити доступність та захист інформації. Фахівці повинні

та впевнено демонструвати й підтримувати норми етичної поведінки, а також за необхідності виступати ініціаторами утвердження етичних цінностей не лише під час здійснення своїх безпосередніх обов'язків, але й у діловій сфері спілкування з колегами, у колективі. Адже урахування етичних принципів сприяє не лише формуванню професійної компетентності працівника документного й інформаційного фаху, але й сприятимуть добробуту сучасних працівників окресленої галузі в майбутньому.

Список використаних джерел :

1. Білик Н.І. Професійна етика фахівців документної та інформаційної сфери. Режим доступу: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/10954/1/Білик.pdf>

2. *Бездрабко В.* Термінологічні студії у сучасному вітчизняному документознавстві (1990-і — початок 2000-х рр.). Термінологія документознавства та суміжних галузей знань: збірка наук. праць. Вип. 1. Київ, 2007. С. 7–45.

3. Етико-моральний аспект культури бібліотечного обслуговування. Режим доступу: https://library.pl.ua/nashi_vidannja/inshi_vidannja/etika_bibliotekarja/

4. *Кулешиов С.Г.* Документознавство: історія. Теоретичні основи. Київ : ДАКККиМ, 2000. — 163 с.

БЕЛЕТРИЗАЦІЯ ЖИТІЙНОГО ТЕКСТУ В ЖИТТЯХ СВЯТИХ ДАНИЛА ТУПТАЛА (НА МАТЕРІАЛІ «ЖІНОЧИХ» ЖИТІЙ)

Трищ К.Г.,
студентка,

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, м. Київ
Науковий керівник: к.ф.н., доцент *Савченко І.В.*

Актуальність роботи зумовлена динамічними процесами, що відбуваються в духовному житті людства. Згідно із цим виникає необхідність дослідження та сучасного переосмислення літератури релігійної тематики й відображення в ній пріоритетних етичних цінностей, які сприяють становленню високоморальної особистості. Агіографічні тексти, зокрема «жіночі» житія, можуть підкреслити та розкрити важливе значення таких цінностей, як милосердя, любов, терпіння, гуманізм.

Наразі в контексті війни, російської збройної агресії проти України, агіографічна література також може слугувати джерелом натхнення, що подарує віру та надію на краще, допоможе знайти впевненість у своїх можливостях і діях, мужність та стійкість в складних ситуаціях.

Актуальність полягає і в тому, що стійким читацьким інтересом досі користуються саме ті твори, які належать до белетристики. В агіографічних текстах присутній достатньо розвинений белетристичний елемент, що при загальній унормованості жанрів включає інформацію історичного, побутового, географічного, макабричного, еротичного та фантастичного характеру.

Дослідження давньої української літератури має багатолітню традицію. До її вивчення, зокрема особливостей та розвитку агіографії, зверталися Д. Чижевський, М. Максимович, І. Франко, М. Грушевський, М. Возняк, В. Колосова, С. Єфремов, І. Огієнко, О. Білецький, Ю. Шевельов, В. Горський, О. Александров, М. Сулима, П. Білоус, І. Савченко, О. Сліпушко, Д. Сироїд, Г. Павленко та ін.

Науковці, які окремо аналізували певні «жіночі» житійні тексти, зокрема авторства Димитрія Ростовського (Туптала) — О. Щербакова, О. Щербак, Д. Сироїд, Я. Мороз, Г. Павленко та ін.